Karikatür

Turfanda kirazlar..

—Benimkiler daha çabuk oldu!..

Dünya Karikatürleri

Holivut'ta gazete muhbiri Greta Garbo ile en uzun mülâkatini yaparken..

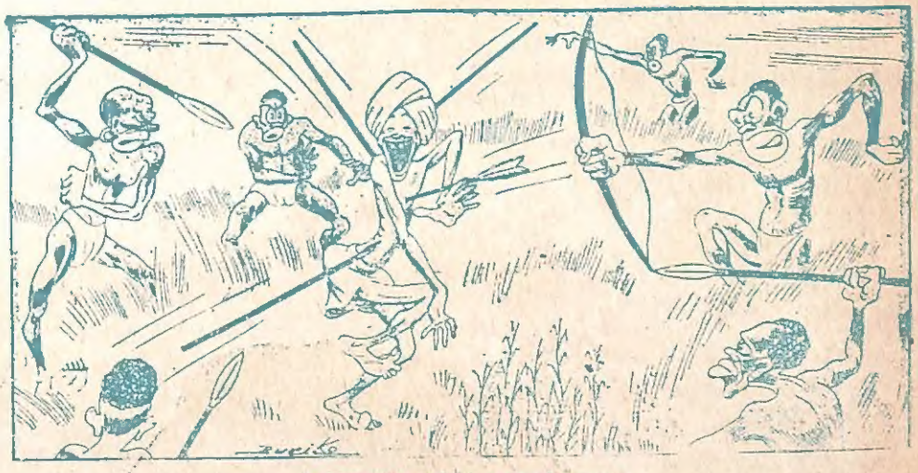

HİNT FAKİRİ AFRİKADA:

Hint fakiri (Kendisini kebap etmek istiyen yamyamlara): — Aman çocuklar artık yeter gıdıklanmıya başladım!...

Traş olan — Sen neden mahkûm oldun?.

Traş eden — Delilik nöbeti geldi de dükkânımda adam traş ederken kafasını uçurdum!...

— Avcılık kolay mı?.

— Kolay.

— Nasıl yapacağız?.

— Önce atacaksın, sonra nişan alacaksın!...

Müziç roman heveskârı ile tedbirli tahrir müdürünün münasebetlerini gösteren temsilî resim!...

No. 71 CİLT: 3 YIL: 2 FİATI 10 KURUŞTUR 8 MAYIS 1937

KARİKATÜR

Sahibi : Sedat Simavi

İdarehanesi:
İstanbul, Ankara caddesinde hususi daire. Posta kutusu: İstanbul 103

Abone Şartları:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruş. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

✻ CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ VE EDEBİ MİZAH GAZETESİ ✻

İSPANYA ÜZERİNDE...

Leş yiyici akbaba — Ne iyi, medeniyet, lokmaları ağzımıza kadar gönderiyor!...

Doktor — Benim şu şırıngalarım da onu diriltemedikten sonra, gençlik aşısı vız gelir!...

Yeni Diplomatlar..

Bildiklerden biri on yaşlarındaki oğlundan yana yakıla şikâyet ediyordu:

— Zeki çocuk, çalışkan çocuk... Yalnız içi içine sığmıyor... Bir ders vazifesi yazıncıya kadar en aşağı sekiz defa yer değiştiriyor... Zaman ile bu huyunu değiştirmezse, ilerde hiç bir baltaya sap olamıyacak... Çünkü insan memur da olsa, tüccar da olsa, muayyen bir yerde, bir masa başında günde hiç olmazsa üç, beş saat çalışmıya mecburdur... Halbuki benimki bu gidişle Posta ve Telgraf müvezziliğinden başka iş yapamıyacak...

Bu şikâyeti dinliyenlerden birisi cevap verdi:

— Eski zamanda olsa sana hak verirdim... Fakat şimdi zamanlar çok değişmiş, yerinde duramıyan, mütemadiyen dolaşmak merakında olan insanlar için son derece kibar ve yüksek bir meslek icat edilmiştir... Diplomatlıktan bahsetmek istediğimi tabiî anladınız.

* * *

Arkadaşa hak vermemek mümkün değil. Zamanlarla beraber meslekler de çok değişti. Eskiden meselâ sokakta giderken kulağınıza arı kovanı gibi bir gürültü gelmiye başlardı. Biraz daha ilerledikten sonra bu uğultu dayanılmaz bir gürültü şeklini alır, yanından geçtiğiniz basık bir evin açık penceresinden içeri bir göz attığınız zaman, yer minderlerine oturmuş kırk, elli çocuğun her biri bir perdeden bağıra, çağıra ders ezberlediğini görür; kavuklu, sarıklı, cübbeli, şalvarlı bir adamın uzun sakalını oynata oynata bir çocuğun tabanlarına sopa attığını seyrederdiniz. Burası mektepti. Sopalı ve sakallı adam hoca, ayakları falakaya sokulmuş çocuk talebe idi. Talebenin suçu, dersi ezberlememek, hocanın gayesi, çocuğu adam etmek ve kafasından bir türlü girmiyen dersi tabanlarından sokmıya çalışmaktı.

Şimdi, bir kırda yahut bir meydanlıkta golf pantalonlu, dokolte gömlekli tüysüz bir çocuğun - namazda rüküa varır gibi iğilmiş ve başını bacaklarının arasına sokmuş - daha başka çocuklarla birdirbir oynadığını, sırtına el vurup üstünden aşan arkadaşlarile şakalaştığını görür ve yeni hayatın yabancısı iseniz sorarsınız:

— Bu ne?

Cevap verirler:

— Açık hava mektebi... Yerde yatan tüysüz ebe muallim, çocuklar talebe... Çocukların sınıfta ezber derslerle budala edilmesinden korkulduğu için tarlada tecrübe ve müşahede ile terbiye ve tedrislerine gayret olunuyor.

Biraz daha ilerledikten sonra, çantalı bir kadının bir kapıdan çıktığını ve içerde kalan erkeğe seslendiğini görürsünüz:

— Benim bugünkü muhakemelerim geç bitecek... Sen çocuklara bakar, ye-

İstanbul dertlerinin fahrî doktoru: OPERATÖR CEMİL

meği pişirir, sofrayı harz eder, beni beklersin...

Bu gördüğünüz de yeni bir aile yuvasıdır. Fakat yeni hayattaki bu değişmelerin derecesi ne olursa olsun, hiç bir meslek diplomatlık kadar radikal bir inkılâba uğramış değildir.

Kurbağanın nasıl sinek avladığını bilmem bilir misiniz? Kurbağa kuytu bir köşeye çömelir, gözlüklü bir ulemayı hatırlatan iri gözlerini kapayıp sessiz ve hareketsiz bekler. Etrafta iz'aç edilecek bir mahlûk arıyan karasinek, bu hareketsizlikten cesaret alır, etrafında vızıldıya vızıldıya dönmiye ve bu dönüşler esnasında bazan kurbağanın kafasına, burnuna sürtünecek derecede yakınlıklar göstermiye başlar.

Kurbağada yine hareket yok. Sinek cüreti biraz daha arttırır, kurbağanın başına konar ve ilk harekette süratle havalanmıya hazır bir vaziyette bekler. Fakat bu korku beyhudedir. Kurbağa uyumuş bir adam, yahut tefekküre dalmış bir âlim vaziyetinde bekliyor, dünya işlerine katiyen alâka göstermiyor.

Karasinek nihayet küstahlığı bir derece daha arttırır, kurbağanın başından gözlerine, gözlerinden burnunun ucuna iner. İşte o zaman birdenbire kurbağanın ağzından - şimşek süratile - yapışkan bir dil uzar sinek yarım saniye içinde tarihe karışır.

Eski diplomatların insan avlama usulleri, kurbağanın sinek avlama usulüne pek benzerdi.

Onlar nezaretlerinin karanlık bir köşesinde sessiz ve hareketsiz otururlar, dünya ile alâkasını kesmiş adamlar gibi züht ve tasavvuf düşüncelerine dalmış görünürlerdi. Arkalarında, protestan rahipleri gibi siyah elbiseler vardı. Ekserisi tek gözlük takarlar ve bu suretle yüzlerinin herhangi bir hareketle herhangi bir heyecanı ifade etmesine mâni olurlardı. Yine ekserisinin çenelerinde, yahut yanaklarında ufak sakal mostraları bulunurdu.

Ağızlarından daima ölçü ile, dirhemle lâkırdı çıkardı ve lâkırdılardan her biri bir gizli hikmete müstenit bulunurdu.

Kelimelerinin bizim kullandığımız kelimelerden büsbütün ayrı mânaları vardı. Bunlar bir nevi şifre idi ve medlüllerini anlamak, ancak o işin erbabına mahsustu.

Diplomat dilinde meselâ «Bugün

Çöpçü — Hani şu yiyecek satan dükkânlar da olmasa İstanbul çöpten geçilmiyecek!...

karnım ağrıyor» demek, «Yarın senin başına gelecek var» demekti. Tazimkâr hisler ve hayırhah temennilerimizden emin olabilirsiniz» dedikleri zaman «siz vasiyetnamenizi yazabilirsiniz» yolunda insaniyetperverane bir ihtarda bulunduklarına emin olabilirdiniz.

Eski diplomatlar, kılık kıyafetlerinin zefareti kadar da lisanlarının nezaketlerile meşhur idiler. Onların biribirlerine yazdıkları tehditnamelere bile - musiki ve besteden bahsedildiği gibi - nota ismini vermeleri bunun bir misalidir.

Hâsılı eski diplomatlar sinek avlıyan kurbağa gibi edibane bir sükût ile köşelerinde oturan, dirhemle lâkırdı söyliyen vakti merhunu gelince birdenbire dillerini çıkararak düşmanlarını yutan insanlardı.

Şimdikilerin onlara zere kadar benzer yeri kalmamıştır. Yeni diplomatın makamı vagon, vapur kamarası, tayyare kürsüsü, vagon penceresi, otel kapısı ve sofra başıdır.

Eski yeşil masa mülâkatlarının şimdi gar birahanelerinde, hattâ plâjlarda yahut denizde yapıldığını sık sık görüyoruz.

Eski diplomatların o şaşmaz frak ve smokinlerine mukabil, şimdikilerin gardrobu bir opera komik gardrobu gibidir. Golf pantalondan deniz mayosuna kadar her çeşit elbiseyi orada bulabilirsiniz.

Eski diplomatların hekimane sükûtlarına mukabil, şimdikiler durmadan konuşurlar.

Eski diplomatların biribirlerile konuşmaları son derece nazikâne ve edibane idi. Muttasıl biribirlerine karşı samimiyet ve hüsnü niyttten bahsederlerdi. Yeni diplomaside moda, yakından ahbapça konuşmak, uzaktan biribirine atıp tutmak ve yumruk sallamaktır. Bereket versin ki samimiyetsizlik her iki devirde de biribirinin aynidir. Eski diplomat lâkırdı vadisinde daima iyi vaidlerde bulunur fakat aksine hareket ederdi. Şimdikiler agır söylüyorlar fakat bereket versin ki, neticede bu lâkırdılar kuru tehdit ve blöften ibaret kalıyor.

KARİKATÜR

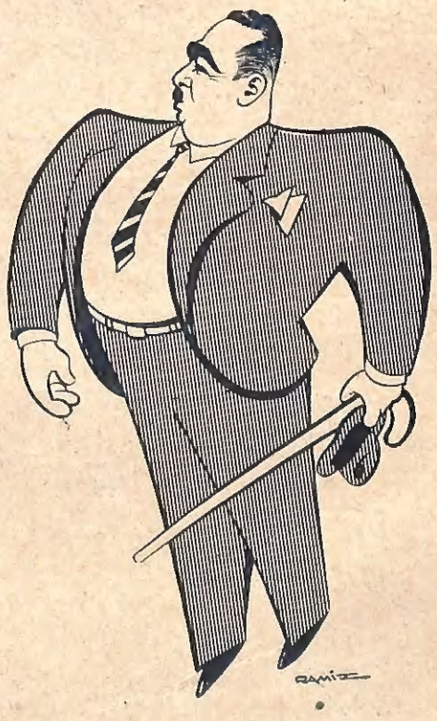

Sporcuların kunt doktoru:
BAY EMİN ŞÜKRÜ

KARİKATÜRİST

Necmi Riza

Okuyucularını her suretle memnun etmek için hiç bir fedakârlıktan çekinmiyen Karikatür, kuvvetli karikatüristlerimizden Necmi Rizayı da bu haftadan itibaren ailesi arasına almış bulunuyor.

Kısa bir zamanda orijinal çizgilerile nazarı dikkati celbeden Necmi Riza, bu haftadan itibaren resimlerini yalnız Karikatürde neşredecektir.

Yaz Türküleri!.

Kız!.. Papatyadan aksın,
Fidan gibi kıvraksın!...
Sen de çiçeksin tıpkı,
Fakat koynumdur saksın!..

★

Koş, kendini salıver,
Enginlere dalıver!...
Arılar çiçek sandı:
Ağzındaki balı ver!..

★

Kanım nekadar sıcak,
Aman; sarı yapıncak!..
Bahçede bekliyorum,
Kuralım bir salıncak!..

★

Kız!.. Çiçek dört yanımız,
Gezmek ister canımız!...
Yastığımız çimenler,
Yapraklar yorganımız!...

★

Bahçeye gel, göreyim,
Yere hasır sereyim!...
Kız!.. Sen bana bir gül ver,
Ben de gönül vereyim!..

★

Değil havalar serin,
Beyaz kollarla gerin!..
Dudağın gelinciktir,
Papatyadır dişlerin!...

★

Kız!.. Mayıs bile geldi,
Bülbüller dile geldi!..
Bana bu ayrılığın
Sonsuz bir çile geldi!...

★

Kendini gösterdi yaz,
Dalları bastı kiraz!...
Gel; bu yaz sevişelim,
Pınar başında biraz!...

★

Seni herkes kıskanır,
Hasretinden usanır!...
Yeşil gözünü gören,
Çala bademi sanır!..

★

Kuş seslerini dinler,
Tarlalarda ekinler!...
Kız!... Yazın unutulur
Kışın beslenen kinler!...

★

Ey bilekleri yumak,
Yazın hoştur uyumak!...
Bir gölgelikte olsun,
Kollarım sana hamak!...
Gel!.. Şu çiçekleri al,
Gönlümde son yeri al!...
İki buse verirsen,
Birisini geri al!...

Necdet Rüştü

MODERN KIZLARIMIZ:

Annesi — Kızım, incele incele iğne ipliğe döndün...
Kız — İğne iplik nasıl şeydir, anne?!....

Çaresiz kalmış

Öğle yemeğine davetli idi. Ahbabının evine yaklaşırken müthiş gürültüler duydu. Ve bunların davetli olduğu evden yükseldiğini anlıyarak ürperdi.

Maamafih dönmedi. İçerde yer yerinden oynuyordu.

Kapıyı açan arkadaşı:

— Aldırma, dedi, ehemmiyetli bir şey değil. Bizim hatun piyanoya heveslendi. Günde tam sekiz saat çalışması şartile bir piyano aldım.

— Aman ne halt ettin birader. Günde sekiz saat piyano çalınır mı? Kadıncağızı piyanodan bıktıracaksın.

— Hani o günler kardeşim, hani o günler...

Esbabı ne imiş?

Salona girdi. Tam bir saat oturdu. Davetlileri gülmeden katıltıktan sonra çıkıp gitti.

Arkasından herkes:

— Ne şen adam?

— Ne nüktedan zat?

— Aman bayıldım.

— Doğrusu zeki çocuk.

Derken ev sahibi köşede oturmuş somurtarak ihtiyar misafire yaklaştı.

— Siz, dedi, demindenberi dikkat ettim, anlattığı fıkralara herkes güldüğü halde hiç gülmediniz!

İhtiyar misafir gülerek cevap verdi:

— Okuduğu mizah mecmuasına 8 boneyim de...

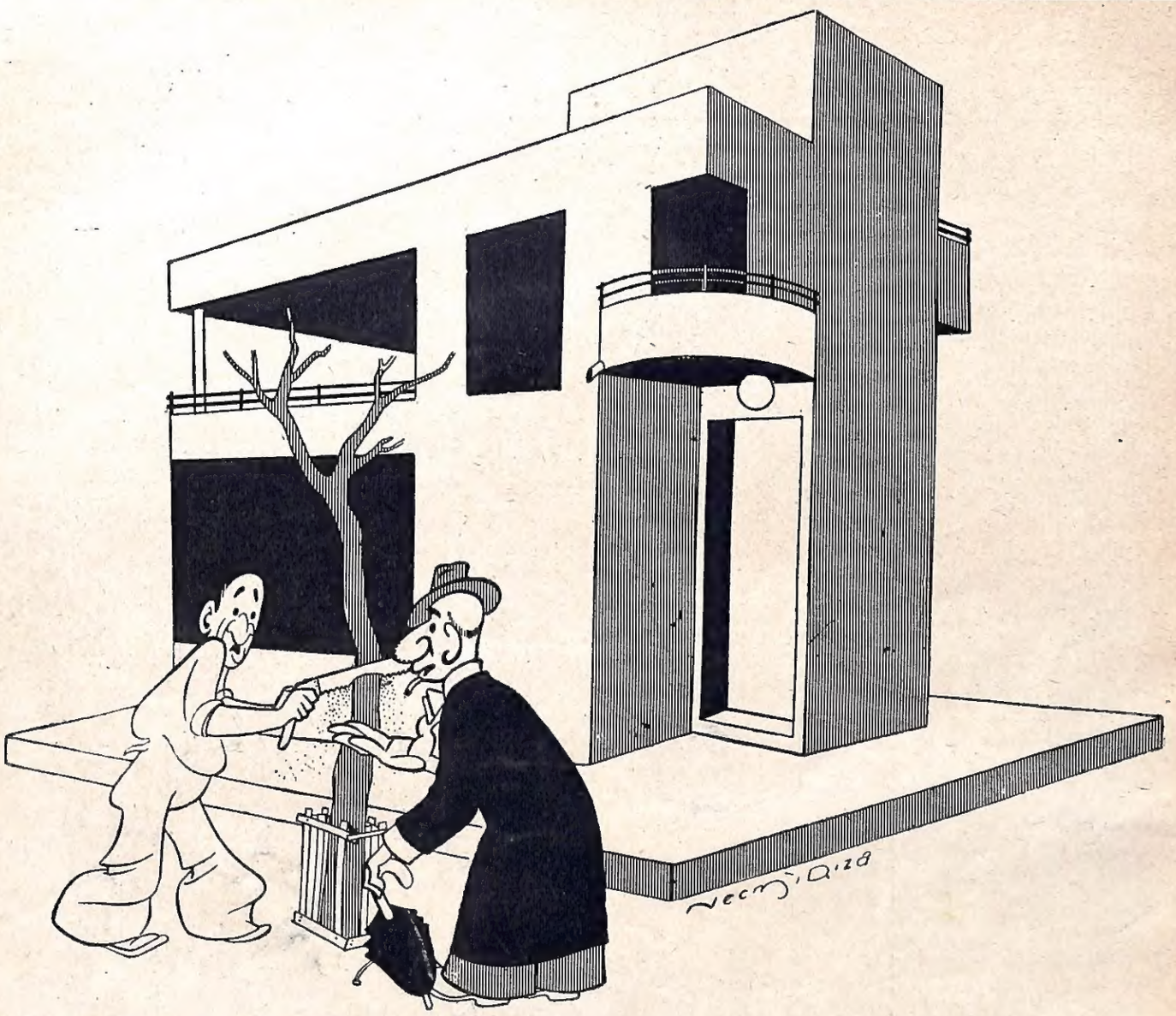

— Yahu, ağacı neden kesiyorsun?..
— Çok eski biçimde de evin kübikliğini bozuyordu!

Haftanın Anketi:

Gençlik Aşısı

İşin zerre kadar şakaya tahammülü yok. Gençlik aşısı bayağı hakikat oldu.

Sporcuların sade tekaütlerine değil, dünkü çocuklarına bile her maçta bir kaç şırınga iktıza eden memleketimizde bu kabil kuvvet şırıngalarına muhtaç meslek ve zanaat erbabı az değildir ve bu şırınga düşkünü zavallıların başında - hattâ futbolcularımızdan evvel - muharrir ve şairlerimiz gelir.

Sözlerime darılmasınlar - Türk şiir kıralı sa majeste birinci Filorinalı Nâzım müstesna - üstadların hangisine şırınga muktezi değil ki?..

İşte bu haftanın anketini bu mevzuda yapacağım.

* * *

Meşhur Yunanî şair Salih Zeki Aktay'ı Babıâlinin Meserret kıraathanesinde buldum. Elini öptükten sonra:

— Üstadım, dedim, şairlere, muharrirlere de şırınga yapılacakmış.

— Ne şırıngası bu? Açlığa faydalı mı?

— Açlığa faydasını yazmıyorlar ama adama kuvvet, celâdet, zihine küşayiş, ilhama enginlik verirmiş. Maazallah şırıngalanan bir üstat bir gecenin içinde koca koca divanlar, koca koca mecmuai eş'ar yazıp işin içinden çıkarmış.

— Deme Allahını seversen. Bu şırıngayı nerede yapıyorlar?

— Bunu bilse bilse haftalardır dallandırıp budaklandıran Eşref Şefik bilir.

— Aman, Eşref Şefik de şair mi oldu?

— Neden olmasın!

— Dünyada kabul etmem! Eşref Şefik sert başlı, geçimsiz bir oğlandır nereye girdi de kovulmadı. Bizim işleri de karıştırır. İçinden çıkamayız.

— Hayır üstadım, üzülme. Onun derdi başka cihetten. Eşref Şefik bu şırıngayı futbolculara yapacakmış.

— Bak, onlara ben karışmam! Demek sen şimdi bu şırınganın nerede yapıldığını bilmiyorsun?

— Bilmiyorum.

— Burası fena. Maamafih dur bakalım. Acaba Hakkı Tarık bilir mi?

— Belki bilir!

— Belki bilir ne demek? Bugüne bugün Basın kurumu başkanı olacak. Elbette bilmiye mecburdur. Bana müsaade, gidip kendisini bir göreyim de başımın çaresine bakayım.

— Ne olacak?

— Böyle aptal aptal sualler sorma, Bana merhamet hisleri veriyorsun! Tam bir haftada bütün Yunanca âsârını dilimize çevirip vazifemi yapacağım.

* * *

Halit Ziya Uşaklıgil'i Yeşilköydeki köşkünde ziyaret ettim. Ben:

— Şırınga...

Der demez, sözü uzatmadı.

— Ah, diye söze başladı. Bir icat edilse buralara kadar gelse de şu kırk yılın tarihini şıp diye bitirsem.

— Sonra üstadım?

— Sonrası var mı evlâdım? Sonra oturup kendi eserlerimi türkçeye ferah ferah terceme eder, yeniden bastırırdım.

* * *

Yeni saylavlardan Hüseyin Rahmi:

— Pekâlâ olur, ama, dedi, sade kuru şırıngalamaktan bir fayda hâsıl olmaz. Bir şırınga kitapçının insafına, bir şırınga da okuyucunun iz'anına ister. O zaman işimiz iştir.

* * *

Selâmi İzzet ise:

— Adaptasyon için şırıngaya pek lüzum yok, diyor, şırınga daha ziyade telifçilere mahsus. Çok şükür bende o biçim bir hastalık yoktur. Ben daima ve kemali sükûnetle işime bakarım.

* * *

Necip Fazıl Kısakürek'le konuştum. Fakat «Aksiyon», «Metafizik», «Ruh dünyası», «Ağaç», «Tohum» kelimelerile ağzına kadar dolu sözlerinden hiç bir şey anlıyamadım. Cevabını yazarken bir yanlışlık yapıp işi yüzüme gözüme bulaştırmamak ve bu suretle aziz dostumu göcendirmemek için «Ben ve ötesi» şairinin parlak fikirlerini yazamıyorum.

Turhan Tan:

— Azizim, dedi, bu keşif yeni değildir. Bundan tam beş yüz otuz bir sene akdem sultan Muradın meşhur hapcıbaşısı böyle bir şırınga icat ederek merhum şair Figanî'ye tatbik etmiş, hikmeti hüda Figanî'ye taze can gelip, birkaç divanı bir gecede yazar olmuştur. Maamafih bu işin önce icat edildiğini sade bu vak'adan öğrenmiyoruz. Nevzuhur tarihî roman ve makale muharrirleri de galiba ayni şırıngayı senelerdenberi tatbik ediyorlar. Ne diyelim darısı başımıza.

* * *

Nizamettin Nazif gözlerini açarak haykırdı:

— Hey şaşkın hey! O senin şırınga dediğin de ne oluyor? Biz şırıngasız bukadar ağıza alınmaz, akle gelmez hezeyan yazıyoruz, bir de başımıza şırınga çıkarıp okuyuculara muharrirleri linç mi ettireceksin! Babıâlide palavra kıtlığına kıran mı girdi?

* * *

Genç şairleri bir pastahanede buldum. Hepsi bir ağızdan:

— Şırınga lâzım, diye çığrıştılar, şırınga elzem! Topumuz zaten şaheserlerimizi vermek için böyle bir şırıngayı bekliyorduk. Sade bu şırınga para ile olmamalı. Hükûmet bizi mseccanen şırıngalamalı. O zaman cep takvimi gibi kitaplarımız, Evliya Çelebi ciltlerine dönmezse yüzümüze tükürün.

İspinoz

Kadın — İki gözüm böyle bir tokatta darılırsan evlendikten sonra nasıl mesut oluruz!...

Açıkgöz

Akşam yemeğinden sonra toplanmışlardı.

İkisi sinemasına altmışaltı oynarken, ikisi Ramiz'in karikatür albümünü yüksek sesle okumıya başladılar.

Albümü okuyanların kahkahaları oynıyanlara da sirayet etti. Ve altmışaltı partisi şu suretle çığırından çıktı.

Bayan iki kahkaha arasında:

— Koz, nedir kuzum, diye sordu. Vallâhi farkında değilim.

— Kupa!

— A, bende hiç yok.

Karşısındaki hemen cevap verdi:

— Bende çok şekerim, sana iki tanesini verirsem beni bir kere sinemaya götürür müsün?

KIRINTILARI

Beceriksizler, beceriksizliğin adını talisizlik koymuşlardır.

*

İnip çıkmak Başvekillerden ziyade asansör memurlarının taliidir.

*

Bir kadına galebe edersen bunun hiç bir kıymeti yoktur. Fakat mağlûp olursan âleme rezil olursun.

*

Doğru ile yalan bir yerde muhakkak birleşirler; ikisi de er, geç meydana çıkar.

*

Hayat bir sinemaya benzer. Yalnız şu farkla ki canınız sıkılıp dışarı çıkmak isterseniz tekrar içeri girmek için marka verilmez.

*

Evlenmek, muhasara edilmiş bir kaleyi andırır. İçerdekiler dışarda, dışardakiler içerde olmak isterler.

*

Kin tutma; hatırla! Unutma; affet!

*

İnsan daima kendisinden aşağıda olanlara bakmalı diyorlar. Acaba alt kattaki kiracıları gözetlemek için döşemeye delik mi açalım!

*

Yalnız bahtiyar olmak en büyük akıllılık, yalnız akıllı olmak en büyük bahtsızlıktır.

*

Parası için kız almak, insanın kendisini yem olarak koyup kartal tutmasına benzer.

*

İyi giyinmiş ahmaklar olduğu gibi çok iyi süslenmiş ahmaklıklar da vardır.

*

Niçin hizmetçi evinizi yıkarsa - temizliktir diye - hoşlanırsınız da düşmanınız evinizi - maazallah - yıkarsa - beddua edersiniz?

Filozof

ZA

— Yahucuğum, hiç şu s
— Karşıki komşunun o

Güzel kız!.. Tutuşmasın busenle dudaklarım,
Sonra yanar, göğsüme değdikçe parmaklarım:
O busenin harını ben kalbimde saklarım;
Dudağını uzatma!...

★

Mademki veremedin benim olmıya karar,
Böyle gelip geçici bir temas neye yarar,
Ellerim her dakika sonra onları arar:
Ellerini uzatma!..

★

FA

Koluna düşm
Fakat şimdi i
Sonra her gün a
K

Sonra bu âş
Sevgin yüreği
Kalbimi çırp
E

K MODASINDA:

faydasını gören oluyor mu acaba?..
örüyormuş!...

TEZİ

gerçi sabrım tükendi,
tahammülümü yendi,
ben bu bir çift kemendi:
uzatma!...

★

peşinsıra sürünmez,
ir nur gibi bürünmez;
ayakların görünmez:
uzatma!...

★

İnan dünyada benim çılgınca seven seni,
İsterim seyredeyim her gün beyaz enseni:
Daha hoş buluyorum kesik saçla ben seni,
Saçlarını uzatma!...

★

Dedim ki: Kurtarırdın merhametin olaydı,
Kölen, kulun olayım, beni başından atma!..
Dedi ki: Seviyorum, nişanlanalım haydi,
Artık sözü uzatma!..

Necdet Rüştü

Yahudi asker

Bir salonda eğleniliyordu. Aşağıda bir gürültü işitilerek telâşa düşüldü.

Ev sahibi Salamona:

— Aman Salamon... Bir gürültü var. Belki hırsız falandır... Aşağı in de bakıver, der.

Salamon cevap verdi:

— Maşallah be... Beni enayi mi sandin... Hirsiz bana bir şey yaparsa yazik değil mi? Pencereden bekçi yahut polis çayıralum.

Ev sahibi:

— Aman oğlum, nasıl olur, dedi, sen daha birkaç ay evvel askerden çıkmış adamsın... Bir hırsızla boğuşmak cesaretini gösteremezsen nasıl olur.

Salamon cevap verdi:

— Ben oyle onume yelenle boğuşaydim askerden çikabilir miydim!

ŞEHİR TİYATROSUNDA

Yine o içler acısı vodvillerden biri oynanıyordu.

Çok şükür içeri girmek için muayyen saat vardı da çıkma kiçin böyle bir kayıt yoktu.

İkinci perdenin ortalarına kadar dişini sıkıp tahammül eden badbaht bir seyirci nihayet «ne olursa olsun!» diyerek ayaklandı.

Oturduğu sıranın arasından geçerken sıra sıra uyuklıyanlardan birinin nasırını ezdi.

Adamcağız uyku sersemi bir sıçradı, perdede hâlâ ciyak ciyak tulûat yapıldığını görünce hiddetini unutup sordu:

— Fakat bayım, nereye gidiyorsunuz, bakın daha oyun bitmemiş.

«Param helâl cenım azat» diye seyirci nezaketle cevap verdi:

— Ben de bunun için gidiyorum ya.

KAYBOLAN PARA

Gazete alırken yere bir yirmi beşlik düşürmüştüm. Nihayet arayıp bulmaktan ümidimi kesince yoluma devam ettim.

Ufak bir çocuk arkamdan koştu:

— Amca, yere para mı düşürdün? Diye sordu.

İçimde bir ümit uyandı:

— Evet, dedim, yoksa sen mi buldun?

Çocuk saflığımla eğlenir gibi güldü:

— Bulsam sorar mıyım hiç? dedi.

Hikâye

Sokak Kedisi

Davetli oldukları evde poker oynamıya başladılar. Bayan pokerden pek az anlıyordu.

Bayının yanına oturdu.

Pokerden az anlıyordu ama, işin ucunda - maazallah - para kaybetmek olduğunu biliyordu. Bu yüzden yerinde duramıyor, meraklandıkça meraklanıyor, kıvrandıkça kıvranıyor.

Her kâğıt dağılışında kocasını dürtüyor:

— Bakayım şu kâğıtlara!

— Çabuk açsana canım, bana da göstersene...

— O ne o?Üç as mı geldi? Bizden valör daha var.

Diye söyleniyordu.

Bay ilk önceleri içinden «Lâhavle..» çekerek ses çıkarmadı. Lâkin on beş dakikada onuncu lirayı kaybedince, dayanamadı.

Cüzdanından bir beş liralık daha çıkarırken:

— Karıcığım, biraz sussan da ferah oynasam, diyebildi.

Karısı buluttan nem kapan, hemen darılan, darılınca günlerce evi zindan eden asrî bayanlardandı.

İşte yine suratını astı ve artık hiç konuşmadı.

Ne dersiniz. Bu sükûtla beraber bay Nacinin de şansı açıldı.

Üç dört elde zararını çıkardı.

İkinci Seans bittiği zaman saat gecenin üç buçuğuna gelmişti ama, bay Naci de tam otuz beş küsur lira kazanmıştı.

Refikai hayatını koluna taktı.

Bayan Nadide kocasının kendisini uluorta azarlamasını hoş görmemiş, daha affetmemişti. Fakat açıktan kazandığı 35 lira ile mevsimlik bir rop teminini düşündüğü için fazla huysuzlanmıyordu.

Taksime çıktıkları zaman, meydanda kimseler yoktu.

Kolunda güzel güzel yürüyen karısı birdenbire durdu, iğildi. Yerden birteviye viyaklıyan bir kedi yavrusu aldı. Kocası:

— Aman Nadide, bırak şu pis mahlûku!

Derken, Nadide yavruyu elektrik lâmbasının ışığına tuttu.

— A, neden pis oluyormuş? Diye hırçınlaştı. Pekâlâ Van kedisi. Kim bilir hangi evden kaçmıştır? Hiç böyle kıymetli yavruyu sokağa atarlar mı?

Bay Naci poker kazancının keyfile ses çıkarmadı. Tramvay caddesini takip ederek eve doğru yürümiye başladılar. Beyoğlunda sabahçı pastahanelerle işkembecilerden başka açık dükkân kalmamıştı. Durup dinlenmeden miyavlıyan kedi çok aça benziyordu.

Bayan teklif etti:

— Görmüyor musun? Hayvancağız aç. Gel şurdan işkembeciye girelim. Bir şeyler yedirelim.

Dükkâna girdiler, vaktin geç olmasına rağmen masalar dolu idi.

Seyyar çalgıcılar, kafayı çekmiş, şoförler, bir iki sokak kadını ve müşterileri çorba içiyorlardı.

Bayla bayan da bir masaya oturdular. Bir tuzlama ısmarladılar. İkisi de işkembe yemezlerdi. Dükkâncı iki kişinin bir çanak tuzlama istemesine zaten içerlemişti. Suratını astı.

Tuzlama gelince, bayan o zamana kadar kucağında tuttuğu kedi yavrusu-

SAYFİYE MİSAFİRİ:

— Hoş geldiniz bay! Hoş geldiniz; biz de kuyudan su çekmesini bir türlü beceremiyorduk!..

nu masanın üstüne bıraktı. Üfliyerek soğuttuğu tuzlamaları aç hayvana kaşıktan yedirmiye başladı.

Müşterilerle işkembeci evvelâ şaşırdılar, sonra kızdılar. Ağzı bozuk bir sarhoş hepsinden ileri geçti:

— Bu ne rezalet, diye bağırdı. Herkes burada karnını doyuracak, midemiz bulanıyor.

Yanında oturan çok boyalı kadın, yüzünü buruşturarak lâfa karıştı:

— Ka, midem dönoor! İstifrah edeceğim, işkembeci, oğlum, uykudasın, nesin, irezilliği görmoorsun!

İşkembeci de lâfa karıştı. Nadide şirretleşti. Sarhoşlar davrandılar.

Naci beyi polisler azmış müşterilerin elinden pek harap, pek hırpalanmış alabildiler.

Sabahın onunda bütün cemaat - başta kavganın müsebbibi kedi yavrusu olduğu halde - karakoldan cürmü meşhut mahkemesine sevkolundular.,

Hâkim, kedi yavrusu, işkembe çorbası, mide fesadı, irezillik, hakaret, darp sözleri arasında davanın esasını, haklı ile haksızı birden ayırt edemediği için, işkembeci çıraklarının şahit olarak celbedilmelerine karar vererek davayı ertesi güne talik etti.

Naci kucağında mendebur hayvanla beraber Nadideyi bir otomobile atarak ev döndüğü zaman, akşam oluyordu.

Daireye hastayım diye telefon etti. Bayanın kıymetli kedi yavrusu her tabağa burnunu soktuğu için bay Naci iki lokma yemek yemedi.

Yatak odasına alınan hayvan, sabaha kadar miyavladı, örtüleri çekti, kitapları parçaladı, sigara iskemlelerini devirdi.

* * *

Ve işte ogünden sonra bay Naci poker oynarken karısına, elâlemin içinde:

— Biraz sus karıcığım!

Demesinin cezasını çekmiye başladı. Nadide de fena çıkışmıştı. Cürmü meşhut mahkemesindeki davayı kaybetmişler, Nacinin yediği dayaklar yanına kâr kalmıştı. Şimdi kediyi sokağa atsa iş büsbütün fenalaşmış olacaktı. Binaenaleyh kedi yavrusu bayanın yegâne ve feci bir manisi haline geldi.

* * *

Bay Naci nihayet tahammül edemiyerek, işi yazıhane arkadaşlarından birine açtı. Kendisini dikkatle dinliyen ahbap, sonunda hiç tereddüt etmeden nasihat verdi:

— Durma koş, sen de iri bir köpek bul. Kediyi iki günde geldiği yere göndermezse yuf olsun bana.

Bu fikir Naciye mülâyim göründü.

— İlânı aşk etti...
— Sen de bir tokat aşkedeydin....
— Yağmamı var haminne? Sonra mahallede beni parmakla gösterirler!...

Öyle ya, evin içinde bayanın kedisi olur da bayın köpeği olmaz mı?

Naci o akşam kapıdan içeri:

— Gel kuçu kuçu!

Diye girdi. Ve ilk adımda kızılca kıyamet koptu. Sevgili Sarman zıplamıya, kabadayı Tin-tin hırlamıya başladı.

Nadide kocasının gözlerine bakarak edepsizlendiği takdirde işin fenaya varacağını anladı. Kedi ile köpek, bayla bayanın yatak odasında sabaha kadar alabildiğine haykırıp, alabildiğine dövüştüler.

Bir hafta sonra Sarmanın yalnız başına Tin-tinin hakkından gelemiyeceğini kestiren Nadide, eve kocaman bir tekir kedi daha getirdi.

Zavallı köpek, bu iki ejderhanın arasında uzun uzun uluyarak efendisine iltica etmiye başlayınca, Naci de işi iddiaya bindirdi. Bir akşam ufak tertip bir kurt köpeğile beraber geldi.

Ve mesut bir aile yuvası, ogünden sonra bir köpek ve kedi çiftliğine döndü.

Konu komşu, havlamadan, miyavlamadan illâllah çekti. Apartıman komşuları köpek korkusuna medrivenden inip çıkamaz oldular. Komşulara bukadar dehşet veren felâket, en sonunda sekiz senelik aileyi yere serdi.

Nadide bir sabah diğer yardımcı kedileri kapıcı ile deniz aşırı semtlere bıraktırdıktan sonra Sarmanı ve bavullarını alınca, annesinin evine gitti.

* * *

Şimdi tam bir senedir kocasile ayrı yaşıyor. Ziyaretine gelenlere mangalın dibinde horlıyarak uyuyan Sarmanı göstererek:

— İşte kardeş, diye dert yanıyor. Şu hayvancağızı hatırım için olsun kabul etmedi de ayrıldım. Alçak herif, karısının bir kedisini çok gördü evde...

Tipi

Kulaktan... ...kulağa

PASAKLI KOCA

Bayan (S...) şöhret ve muvaffakıyeti seneden seneye artan kıymetli bir avukatımızdır.

Geçen akşam kendisine bir misafirlikte tesadüf ettim. Son derece yorgundu. Bir gün içinde dört muhakemeye girdiğini ve bilhassa bunlardan birinin kendisini çok yorduğunu söylüyordu.

— Galiba fazla çalışıyorsunuz, dedim. İnsana her şeyden evvel can lâzım... Biraz kendinize baksanız...

Bayan (S...) derin bir göğüs geçirdi:

— İmkânı var mı? dedi. Çocukların istikbalini düşünmek lâzım... Biribirinden ikişer yaş farklı dört çocuk bu... Zamanımızda bir çocuğun insana kaça mal olduğunu pekâlâ bilirsiniz.

— Malûm,.. Fakat dediğim gibi her şeyden evvel sıhhat...

Avukat omuzlarını silkti:

— Ne çare, bir yanda yorgunluktan yıkılıp kalıncıya kadar çalışacağız...

Bayan (S...) misafirlikte fazla oturamadı; kocasına:

— Haydi vaktile gidelim, dedi, yarın yine erken kalkacağım.

Onlar gittikten sonra hafiften hafife bir dedikodu başladı. Misafirlerden biri:

— Bayan (S...) kıymetli kadın, çalışkan kadın... Fakat kendine hiç bakmıyor... Bilmem dikkat ettiniz mi? Mantosunun düğmeleri kopmuştu. Eteklığı ütüsüzdü.

Bir başka kadın öteden söze karıştı:

— Çorabının arkası da sökülmüştü.

Bu dedikoduyu dinliyen ev sahibi dayanamıyarak söze karıştı:

— Zannederim ki haksızlık ediyorsunuz... Evet, bayan (S.) nin etekliği ütüsüz, mantosunun düğmeleri kopuk, çorabı söküktü. Fakat kabahat kocasında... Ben hayatımda bu adam kadar pasaklı ev erkeği görmedim... Sabahleyin kadıncağız işine gidince o da üstünkörü bir ortalık toplar, ocağa iki kap yemek vurur... Haydi sokağa... Öğleye kadar o komşu senin, bu komşu benim dolaşır... O serserilik ederken ocakta yemek yanar... Bukadar beceriksiz, sürtük erkek az bulunuyor... Ev erkekliğini, yarımyamalak bir bulaşık yıkamak, iki kap yemek pişirmek ve ortalık süpürmekten ibaret sanır... Biçki bilmez, dikiş bilmez, ütü bilmez... Kadıncağız sabahtan akşama kadar çoluk çocuğunun hayatını temin için mahkemelerde harap oluyor... Ve bugüne bugün senin veli nimetin sayılır... Sokaklarda sürteceğine eline bir iğne iplik al, zavallı kadının düğmelerini dik; çorabını yama, etekliğini ütüle... Bu zamanda hiç bir kadını Allah böyle pasaklı kocaya düşürmesin...

ÇİÇEKLERİN TENEFFÜSÜ

Geçen akşam benim oğlanı biraz surat lı gördüm. Sebebini sordum:

— Baba, bugün hoca beni mektepte haksız yere azarladı; numaramı kırdı, dedi. Sonra beni başka mektebe gönder, diye ağlamıya başladı.

Sebebini sordum. gözyaşlarile anlattı:

— Hoca bana «çiçekler nereden nefes alır» diye sordu. Ben de: «Saksıların dibinde bir delik vardır ya işte aradan» diye cevap verdim. Hoca bana «otur yerine aptal, Yine dersine çalışmamışsın» dedi.

ÇOCUĞUN İHTİYATI

Dar bir sokaktan geçiyordum.

Küçük bir çocuğun «anne bana beş kuruş ver, kiraz alacağım» diye bağırdığını gördüm.

Kadın pencereden başını çıkardı.

— Beş kuruş atıyorum... Dikkat et, kaybolmasın, dedi.

Karşı taraftan sakallı bir eskici geliyordu. Çocuk birdenbire bağırdı:

— Anne biraz bekle... Şu eskici yahudi geçsin de parayı ondan sonra at..

BİR TEŞBİH

Arkadaşlardan biri fazla geveze olan karısından geçen gün şöyle şikâyet ediyordu:

— Benim bayana katiyen gizli bir şey söylemiye gelmez... Mübarek mahlûk yeni kıyma makinalarına benziyor.. Kulağından giren şey yarım dakikaya kalmadan ağzından çıkarıyor...

İANECİLER

Temiz kıyafetli iki adam bayan (M.) den bir hayır cemiyeti için iane istemiye gelmişti.

Kadın — Baylar, dedi, müracaat edeceğiniz insanlar hakkında daha evvel tahkikat yapsanız da öyle gelseniz... Ben dul bir kadınım, bir yerden bir gelirim yok...

İanecilerden biri kadının sözünü kesti:

— Muhterem bayan... Bu tafsilâta ne zahmet! Biz size izdivaç teklifine gelmedik, mümkünse şu fukaraya bir kaç kuruş ihsan etmenizi ricaya geldik.

BALIK YÜZÜNDEN

Geçen gün gazetelerden biri balıktan zehirlenen ve hastanede güç hal ile ölümden kurtarılan bir aileden bahsediyordu. Havadisin serlevhası «Balık yüzünden bir aile mahvoluyordu» idi.

Yalnız serlevhayı okuyan bir arkadaş:

— Elbette olur, dedi, kefalın kilosunu seksenden, barbunyanınkini iki yüzden yiyen bir memlekette bir değil, birçok ailenin ocağına incir dikilmesini çok görmemeli.

Papağan

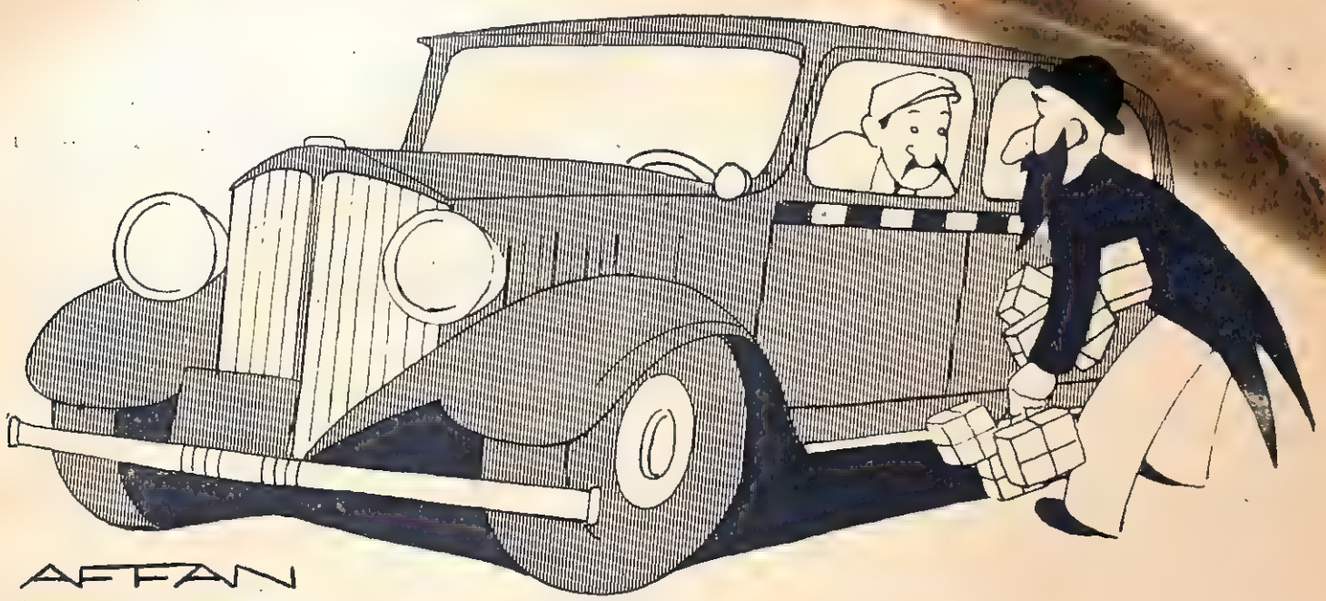

— Taksime kaça götürürsün?..
— Elli kuruş...
— Bu paketlere de para alır mısın?.
— Hayır...
— Öyle ise sen paketleri götür ben yaya yürürüm!...

— Mama, hallo.. ben nişanlımla mehtaba çıkıyorum...
— Aman kızım karanlıkta makineni iyi idare et bir kaza çıkmasın!...

Ya kabul edersin

Orta mektebin ilk sınıfında şairliğe başladı. İkinci sınıfta cep takvimi kadar bir şiir kitabı neşrederek dâhî mertebesine irişti. Üçüncü sınıfta top atınca:

— Ben dâhîyim, gayri bana okumak ne lâzım?

Diyerek postu kahveye serdi:

Arkadan:

— Şaire sevmek yaraşır:

Diye düşündü. Komşunun yüzü kat kat boyalı bacak kadar kızına sevdalandı.

Haftasında küçük bayanla bir kır kahvesine gittiler.

Genç dâhînin aşkı plâtonikti, Evlenmekten söz açtı, kıza:

— Sevgilim, gel evlenelim, çimenlerin ortasında küçük bir kulübemiz olsun, ben orada sana karanlığın şiirlerini okuyayım.

Mealinde uzun bir tiratla evlenmek teklif etti. Halbuki küçük bayan Hollivud'a gidip yıldız olmayı tasarlıyordu. Dâhînin teklifini reddetti.

Red cevabı alan dâhî işi uzattı. Abuk sabuk mısralar okudu. Fayda vermediğini görünce:

— Bayan, dedi, işte son defa teklif ediyorum. Ya benimle evlenmeyi kabul edersin, yahut da çay paralarını sana yükletip savuşurum.

AŞK ÇETESİ..

NEŞELİ İNSANLARA MAHSUS AŞK ROMANI

Yazan: Kemal Tahir

— 1 —

Bir dâhi ve açlık

Açtı, ama nasıl? Domuzuna.

Açlık, geveze bir arkadaştır. Aç adam dehşetli düşünür. Dehşetli karar verir. Fakat canına tak demeyince, bir şeyler beceremez.

İşte Zeki Çizer, Beyazıttan Türbeye doğru yürüyorken, hem düşünüyor, hem de içinden söyleniyordu:

— Şimdi bir güzel bayana raslasam, otomobilinde giderken beni görse. Olur ya kadındır, birdenbire sevse... Ateşi aşkımdan yansa, tutuşsa, divane olsa.

Ama öyle cebideliklerden olmasa, mal, mülk, han, hamam, apartıman sahibi cinsinden bir güzel bayan. Düşse peşime. Yalvardıkça yüz vermesem, üstüme düştükçe naz etsem. Nihayet kesenin ağzını açsa, giyinip kuşansam.. Bir Avrupa seyahati... Luvr müzesi...

Tahayyülâtın burasında karnı guruldadı.

Açlık, egoistir. Dostlarının kendisinden başkasile meşgul olmasına tahammül edemez.

İşte Zeki Çizerin midesine, midesine vuruyor dirseği, boş böğrüne, boş böğrüne yallah ediyor muştayı. Üstadın içi ezim ezim ezilirken kulağına haykırıyor:

— Hülyayı geç bir kalem dostum! Mademki bir susamlı simit uyduramıyoruz, terkos çeşmesine bakalım. Realiteye inelim. Unutma. İki su, bir ekmek yerini tutar. Hele kemeri de sıkıştırdın mı, biraz ferahlarız.

Zaten benim zorum sen geberinciye kadardır, ondan sonra, sen sağ (!) ben selâmet.

Zeki, midesinden gelen bu sese hak verdi. Etrafına bakındı. Çemberlitaşın dibindeki terkos çeşmesini gördü.

Yanaştı, bir elini üstündeki topuza kinle bastı. Diğer elini çukurlaştırarak gürül gürül akan suyun altına tuttu, kana kana içti.

Ve lâstik kemerini bir parça daha sıkıştırırken:

— Doğru, diye mırıldandı, iki su, bir ekmek yerini tutuyor. Kemeri sıkıştırmak da çerezi olacak. Aç gezmek aptallık doğrusu.

Kendini Divanyolundan aşağı koyverdi. Niyeti, Gülhane parkına kadar uzanmak. Allaha şükür hava iyi. Denize karşı bir kanapeye oturacak bol hava, ılık güneş ve tabiatın güzelliklerini tadarak gününü gün edecek.

İki dâhi ve aşk

Sultanahmetten geçerken karşı taraftan doğru ismini çağırdıklarını duydu. İçi cız etti. Ses, şair Keramet Eşkinin sesi. Adımlarını sıklaştırırken homurdandı:

— Eyvah, oğlan yine muhakkak bir halt karıştırmıştır. Elâlemin dükkânına on parasız dalıp tıka basa karnını mı doyurdu acaba? Şüphesiz öyledir. Bir ahbap geçsin diye beklemiştir. Aman savuş. Senin derdin sana yetiyor, görmemezlikten, duymamazlıktan gel.

Fakat her zaman tedbir takdire uyar mı? İşte o, adımlarını sıklaştırdıkca şairin feryadı artıyor. Aman bre! Sakın arkasından koşmıya başlamasın. Öyle ya, Zeki korktuğuna uğruyor. İşte üstadın küt, küt ayak sesleri. İşte:

— Dur Zekiciğim, vallahi benim, yabancı yok. Kaçma!

Diye teminat verişleri.

Çar naçar döndü.

— Vay sevgili kardeşim sen misin? Hayrola?

Diye söze girişti.

— Bu ne dalgınlık monşer. Paröl donör gırtlağım paralandı.

— Bir acele işim var da...

— Yo! Dünyada olmaz. İmkânı yok salıvermem.

Ve kolunu koluna geçirerek devam etti:

— Gel şurada birkaç tek atalım. Bugün bendensin. İçmek sanatkârlar için zarurettir be birader.

Zeki Çizerin yüreğine su serpilmiye başlamıştı. Fakat ihtiyatı elden bırakmadan sordu:

— Demek para tutuyorsun?

Şair, ressamı basık bir köfteci dükkânına doğru sürüklerken gururla izahat verdi:

— Eh, oldukça! Son kitabımdan yedi tane satılmış. Bugün otuz beş kuruştan parasını aldım.

— Gözün aydın.

Adetâ karanlık ve adeta pis dükkânda karşılıklı oturdular.

Keramet kumandayı bastırdı:

— Üstada çatal ihsan et Zeynel ağa. Bir de bardak yetişir, su istemez, su istemez, susuz içer o. Hani köfteler? Hani çırak buz alacaktı?

Mavimtrak, yapışkan bir dumanla dolu ocağın önünden Zeynel ağa başını çevirmeden cevap verdi:

— Şimdi bayım, şimdi!

Şair, fasulye piyazile marul salatasını, soğumuş üç köfteyi misafirine doğru sürdü. Sonra oturduğu peykenin altına iğilerek yarım kiloluk bir şişe çıkardı. Ressamın önüne getirilen su bardağını silme doldurdu.

— Haydi başla, dedi, şerefine.

— Şerefine şairim!

* * *

Yudumlar sıklaştıkça açılmıya başladılar. Keramet Eşkin sordu:

— Böyle dalgın dalgın nereden gelip nereye gidiyordun?

— Sorma, Keramet, hiç sorma! İşlerim berbat,

— Etme yahu.

— Etmesi bu. Bilmiyor gibi söylüyorsun! Resim metelik etmiyor.

— Orası öyle. Sanki resim metelik etmiyor da, şiir ediyor mu?

— Geri memleket.

— Cahil millet.

— Anlamıyorlar.

— Kırk sene çalışsalar anlıyamazlar.

— Vallâhi deli olacağım Kerametciğim. Ben bu memlekette, bu insanlar içinde doğup büyümemiş olsam, dünyada kübik resime tapmıyan bir ferdin mevcut olabileceğini tasavvur edemezdim.

— Kübik resmi bir kalem geç üstat, haydi onu anlamak büyük bir kültür işidir. Ya bizim şiirler?

— Evet, ya sizin şiirler?

* * *

Keramet, teyzesinden kopardığı pa-

ralarla her sene bir kitap çıkarıyordu. Darülfünunun Edebiyat Fakültesini bitirdikten sonra edebiyat hocalığını büyük şair ruhuna yakıştıramamış.

— Kalemimle yaşıyacağım! Diyerek matbuat âlemine atılmıştı. ogün, bugündür, dört sene geçtiği halde kalemi hâlâ yerinde sayıyor, büyük şaire zırnık kazandırmıyordu. Dört kitaptan aldığı para bir kitaba harcadığı paranın onda birini tutmamıştı.

Bir aralık, yine teyzesini kandırarak kapağı Parise atmış, teyze hanım paranın arkasını kesince ters yüzüne geri dönmüştü.

Lâf arasında sarfettiği Fransızca kelimeler, işte bu Paris seyahatinden kalma yadigârlardı.

Zaten türkçesi de pek kuvvetli sayılmazdı üstadın.

İptidaiyi bir Alman mektebinde, ortayı bir Amerikan kollejinde, liseyi derseniz kapılarını çoktan kapatmış bir hususî mektepte okumuştu.

İki yıllık Darülfünun tahsili ise büsbütün içler acısı.

İmtihan günleri müstesna, Fakülteye uğramamış, geriye kalan zamanın yarısını kahvede, yarısını kızların peşinde geçirmişti.

— Biz edebiyatçıyız..

Diye, okumak, tetkik etmek külfetini de bir yana bırakmıştı.

— Mademki böyle hissediyorum. Hakikat budur! deyip gidiyordu.

Fakat yazdığı şiirler yamandı ha! Garazkârlar diledikleri kadar mânasız, saçma, hezeyan desinler, her biri erbabına cevahir mi cevahirdi.

Dört ciltlik âsarında, sade dört mefhum vardı. Karanlık, ölmek arzusu, ıztırap ve kavga.

Lâkin, bu dört mefhuma bakarak, üstadı, kendini kapıp koyuvermiş, dünyadan elini eteğini çekmiş dervişandan sanmayın.

Hazretin bütün ömrü ışıklı pastaha - nelerde, dans salonlarında, barlarda geçiyordu.

Gardrop parasını bir ahbaptan koparınca, bedava elde ettiği çaylı dans biletlerini dünyada boş geçirmez. İki eli kanda olsa balolara damlardı.

Hele aklına sabahlamak esmiye görsün. Üşenmeden eve koşar, gece yarısından sonra jiletle mükemmel traş olup perdahlanır, pastahaneye yan gelerek sarhoş bar kızlarına şairane lâf atar, âşıkane göz süzerdi.

Aşık olmadığı zaman hemen hemen yok gibi idi. Aşkı akrostişle başlar. İhanet görmekle nihayetlenirdi.

Kadınlar hakkındaki felsefesi emsalsizdi:

— Ne yazıyor?..
— Sizi çıldırasıya seviyorum diyor...
— Adres yok mu?..
— Var; Bakırköy hastanesi!...

— Bu mahlûklar, derdi, akrostişe biterler ve ihanet etmeden yaşıyamazlar.

Halbuki Zeki Çizerin hayatı Kerametin hayatından biraz farklıca idi.

O da şair gibi eserinden on para kazanmamıştı. Fakat ressamın ihtiyar zengin teyzesi olmadığı için ister istemez, bir iş tutmuş, Beyoğlunda dans mekteplerinden birinde dans hocalığı etmiye başlamıştı.

İlk zamanlarda yeni dans öğrenmek istiyenler bugünkü gibi yırtılmamışlardı. Dansı iyice öğrenmeden kadınları ayağa kaldıramıyorlardı. Fakat gel zaman, git zaman, dünya değişmiş, herkes dans hocasına vereceği para ile bir sevgili idare etmek ve dansı ondan öğrenmek usulünü keşfetmişti. Bundan dolayı önce iyi giden işleri bozulmuş, üstat sekiz aydır pansiyon kirasını veremez, hattâ karnını doyuramaz hale gelmişti.

Uzun boylu anlatmıya ne hacet. İkisi de yeni neslin her adımda rasladığımız büyük, fakat meteliksiz, dâhî fakat serseri üstadlarındandır.

* * *

Bardakları arka arkaya tokuşturuyorlar, kıyasıya içiyorlardı.

Bir taraftan sığır köfteleri getiriliyor, diğer taraftan yarımşar porsuyon fasulye piyazları taşınıyordu.

— Devam edecek —

TARİHTEN ÇİZGİLER: Mahdum mektebe başlıyor!...

Mesul değilim!

Şehir tiyatrosunda Necip Fazıl'ın Tohum piyesi oynanıyordu. Bu temsilden sonra terceme ettiği piyesin oynanacağını söyliyen bir muharrirle Necip Fazıl salonda yanyana düştüler.

Muharrir Necip Fazıl'a uyuyan bir seyirciyi göstererek:

— Darılma azizim, dedi, bak da piyesin halk üzerinde nasıl tesir yaptığını öğren.

Necip Fazıl, âdeti hilâfına hiç sesini çıkarmadı. Muharrir arkadaşının piyesi başlayınca her akşam temsillere gitti. Ve bir gece uyuyan bir müşteriye raslayınca muharriri buldu.

— Gel, dedi, ahaliyi nasıl uyuttuğunu sen de gör.

Muharrir hiç istifini bozmadan cevap verdi:

— Ben o zattan mesul değilim.

— Neden?

— Çünkü onu senin piyes uyuttu. Zavallı tam bir haftadır burada horlayıp duruyor.

Karikatür

Şimdiye kadar görülmemiş nefasette bir

YAZ

Sayısı hazırlıyor

Yaz sayımızın birçok sayfaları renkli yaz levhalarile süslü olacaktır.

Bu sayımızın fevkalâde nefis olması için sanatkâr ressamlarımız şimdiden hazırlanmaktadırlar.

KARİKATÜR fevkalâde yaz sayısile Türkiyenin biricik mizah mecmuası olduğunu bir kere daha isbat etmiş olacaktır.

Renkli yaz sayımızda en değerli mizah üstadlarımızın yazılarını bir arada bulacaksınız.

KARİKATÜR'ün yaz sayısı mizah edebiyatımızın bir şaheseri olacaktır.

Şimdiden bekleyiniz.

Aman bir çare

İhtiyar Salamon hem zengin, hem bekârdı. Bir gün hastalandı ve öldü.

Vasiyetnamesini açtılar. İki yüz bin liralık servetini yeğeni Moize bırakıyordu. Fakat bir şartla, Moiz Salamonu iki yüz bin lira ile beraber gömecek.

Moizin yüzü sapsarı oldu. Ne yapacağını şaşırdı. Akşam üstü düşünüp dururken yanına baba dostlarından Avram yanaştı:

— Moiz dedi, sana bu iki yüz bin lirayı kazandırırsam bana ne verirsin.

— Yüz lira veririm.

— Amma yaptın ha! Hele çık.

Çıka çıka yirmi bin liraya mutabık kaldılar. Avram sakallarını sıvazlıyarak:

— Salamon beni iki yüz bin lira ile gömün demedi mi?

— Evet!

— O halde bu sersemin namına iki yüz bin liralık bir çek yaz mezara onu koy!

Neosterin Vasıf
AĞIZ
ve BOĞAZI temizler
Ağrılarını geçirir...
Her Eczaneden arayınız.

Dr Hafız Cemal

Lokman Hekim

Dahiliye mütehassısı

Pazardan başka günlerde öğleden sonra saat (2,5 tan 6 ya) kadar İstanbulda Divanyolunda 104 numaralı hususî kabinesinde hastalarını kabul eder. Salı, cumartesi günleri sabah (9,5 - 12) saatleri hakiki fıkaraya mahsustur. Herkesin haline göre muamele olunur. Muayenehane ve ev telefonu: 22398 .Kışlık telefon: 21044

Hafiflik - Rahatlık

J. Rousset Korselerinde (Gaine), sizi incitebilecek ne balina ne de bıçbir tazyik yoktur. Bu korseler, vücudunuzu sıkmaksızın tenasübünüzü inceltir ve göğsünüzü kuvvetlendirir.

Fiyatı : 25 liradan itibaren.

Satış yeri yalnız :

J. Roussel
Paris

İSTANBUL, Beyoğlu
Tünel meydanı 12 No.lu.
Mağazamızı ziyaret ediniz veya 18 No.lu tarifemizi isteyiniz.
Fiyatlarımızda büyük tenzilât.

RAMİZ Karikatür ALBÜMÜ

Sanatkâr karikatüristimiz Ramiz'in, yirmi senedenberi neşrettiği karikatürlerin en güzellerini bir albüm şeklinde hazırlanmıştır. Bu albümde iki yüzden fazla karikatür bulunmaktadır. Çok orijinal bir sanatkâr olan Ramiz'in bu albümdeki karikatürleri arasında mizah edebiyatımızda yer alacak kadar kuvvetlileri vardır.

* * *

Bu albümün sayfalarını neşe ile karıştırırken çok büyük bir zevk hissedecek, hele bazı karikatürler karşısında kahkahalarınızı zaptedemiyeceksiniz.

* * *

«Ramiz Karikatür Albümü» çok nefis bir şekilde «Yedigün» müessesesi tarafından hazırlanmıştır. Fiatı yalnız 25 kuruştur.

Bu güzel Albümü bayilerinizden isteyiniz!.

İkinci Cildimiz

KARİKATÜR'ün 26 ıncı sayıda başlıyan ikinci cilt koleksiyonu 52 inci sayı ile tamamlanmıştır. Koleksiyonlarını tamamlıyan okuyucularımız ellerindeki sayıları idarehanemize getirerek 40 kuruş mukabilinde ciltletebilirler. Koleksiyonlarını Anadoludan gönderen okuyucularımız cildiye ve posta ücreti olarak 60 kuruş göndermelidirler. Ciltler bir hafta zarfında ikmal edilerek adreslerine gönderilir. Koleksiyonlarını bulundukları yerde ciltletmek istiyenlere 30 kuruş mukabilinde hususi kapaklarımızdan da gönderebiliriz.

MODEL

AYLIK MODA MECMUASI

En son moda cereyanlarını yakından takip etmek istiyen bayanlar MODEL mecmuasını mutlaka görmelidirler. Model mecmuası en şık modelleri sayfalarında toplamıştır.

Fiatı 15 kuruştur.

Bütün yedigün bayilerinde satılır.

Basurdan ameliyatsız Hedensa

ile tamamile geçer, basur memelerini söndürür, mahveder, Kanı, ağrıyı derhal keser. Emsalsiz bir ilâçtır.

Karikatür

— Kart tavukları piliç diye yutturanlar yakalanacakmış.
— Berberler hapı yuttu desene.